

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/306/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213879
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1312213879.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, za ktorú koná konateľ doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, vo veciach vedených na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 7 C 128/2012 o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 331,92 €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 7 C 129/2012 o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 331,92 €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 7 C 130/2012 o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 387,24 €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 7 C 131/2012 o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 387,24 €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 7 C 132/2012 o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 442,56 €, s príslušenstvom, pod sp.zn. 7 C 133/2012 o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 387,24 €, s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 18. októbra 2013, č.k. 7 C 128/2012-50, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 18. októbra 2013, č.k.
C 128/2012-50, p o t v r d z u j e .

7

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 18.10.2013, č.k. 7 C 128/2012-50, zamietol návrh navrhovateľa o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 331,92 € vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 128/2012, o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 331,92 € vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 129/2012, o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 387,24 € vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 130/2012, o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 387,24 € vo veci vedenej pod sp.zn. 7 C 131/2012, o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 442,56 € vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 132/2012, o náhradu škody v sume 175,-- € a nemajetkovej ujmy v sume 387,24 € vo veci vedenej pod sp.zn. 7 C 133/2012, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že návrhmi doručenými súdu prvého stupňa dňa 27.9.2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy odporcom v sumách v návrhu presne uvedených, spolu náhrady škody v sume 1.050,-- €, náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 2.268,12 €; Súd prvého stupňa dané veci (sp. zn. 7 C 128/2012, 7 C 129/2012, 7 C

130/2012, 7 C 131/2012, 7 C 132/2012 a 7 C 133/2012) spojil na spoločné konanie tak, že ďalej boli vedené pod sp. zn. 7 C 128/2012.

Navrhovateľ svoje nároky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 uplatnené samostatnými návrhmi voči štátu, Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, odôvodnil nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III. v exekučných veciach. V exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel, § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.2.2002 do 31.5.2010, je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia takéhoto návrhu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase; k vydaniu rozhodnutia došlo až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ tvrdil, že v predmetných prípadoch neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi. Predmetný postup namieta navrhovateľ ako nesprávny v rozpore so zákonom. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, súd nevykonával žiadne úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody, nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetkovej ujme zodpovedá náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Náklady, resp. majetková škoda, v každej z uvedených vecí vyčíslené v celkovej sume 175,- € pozostáva zo sumy 70,- € - správa pohľadávky (pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému), 40,- € - udržanie a správa informačného systému, 50,- € - administrácia listín a komunikácia s pôvodným exekútorom, 15,- € - administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrola stavu konania na exekučnom súde. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si navrhovateľ v každom jednotlivom prípade uplatňoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Taktiež došlo k vyvolaniu rizík ako k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvencii povinného. Nemajetkovú ujmu navrhovateľ uplatnil v sume 663,88 € za rok = 55,32 € mesačne, poznačený prietiahmi, ako potrebu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov štátu. Výšku nemajetkovej ujmy ako primeranú satisfakciu vyčíslil paušálne s poukazom na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach vedených pod č.k. III. ÚS 203/2006-25, č.k. III. ÚS 235/2004-3, sp.zn. III. ÚS 347/2005, č.k. III. ÚS 118/2006-40, č.k. III. ÚS 110/2004-55, č.k. III. ÚS 125/2004-44, č.k. III. ÚS 229/2004-52, č.k. III. ÚS 21/2005-30, č.k. III. ÚS 190/2005-36, č.k. III. ÚS 301/2005-38, v ktorých veciach bolo ústavným súdom sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie za zbytočné prietahy v trvaní viac ako jeden rok v sume 15.000,- Sk až 30.000,- Sk. Súčasne navrhovateľ žiadal v každom návrhu vydať medzitýmny rozsudok v zmysle § 152 ods. 2 veta druhá in fine O.s.p. tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III., pretože tento nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Nadväzne na podrobné vyjadrenie odporcu, na jeho námietky na nedostatok procesných podmienok v konaní, ktoré videl v ich predčasnom podaní na súd a nedostatku právomoci všeobecného súdu rozhodovať vo veciach prietahov súdu v exekučných konaniach, súd prvého stupňa dôvodil nasledovne.

Predmetom konania je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. V zmysle ustanovení § 3 ods. 1 písm. d/, § 9 ods. 1, 2, zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone

verejnej moci nesprávnym úradným postupom, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Zákonodarca sa v časti IV zákona č. 514/2003 Z.z. zmieňuje o podmienkach predbežného prerokovania nároku, keď nárok na náhradu škody je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného, z ktorej žiadosti musí byť zrejmé, kto o náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titulu, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. Z ustanovenia § 16 ods. 4 citovaného zákona vyplýva, že pre prípad, ak príslušný orgán neuspokojí nárok, resp. uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo, ak písomne oznámiť poškodenému, že neuspokojí jeho nárok, môže sa poškodený domáhať tohto nároku na súde, avšak len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol taktiež predbežne prerokovaný. Podľa § 17 ods.1, 2 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Zákon č. 514/2003 Z.z. bližšie nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady, preto je potrebné v tomto smere aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy, t.j. § 442 Občianskeho zákonníka a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Pre posúdenie predmetnej právnej veci je významné, že škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej spojitosti s nesprávnym úradným postupom (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 126/2009). Otázka príčinnej súvislosti je v svojom základe otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda ako majetková ujma, za ktorú je náhrada požadovaná, a práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného a konkrétnym protiprávnym konaním škodcu sa zisťuje príčinná súvislosť. Súčasná právna úprava vychádza z princípu výlučnej zodpovednosti štátu, keď za škodu pri výkone verejnej moci zodpovedá štát, Slovenská republika. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci je 1) nezákonné rozhodnutie (individuálny právny akt, vydaný v občianskom súdnom konaní, v správnom konaní alebo v trestnom konaní, výrokom ktorého štátny orgán rozhoduje o právach a povinnostiach subjektu práva, teda nezákonné rozhodnutie je vtedy, pokiaľ odporuje objektívnemu právu, toto musí byť však zmenené alebo zrušené, ak sa účastník konania chce úspešne domáhať náhrady škody v intenciách zákona), alebo nesprávny úradný postup (rozpor s objektívnym právom sa týka v zásade procesných predpisov, pôjde o rozpor s procesnou normou, ktorý je príčinou vzniku škody), 2) vznik škody, ktorá môže byť spôsobená materiálne, resp. ide o škodu na zdraví a živote a podľa jej charakteru sa aplikuje postup v súvislosti s jej realizáciou náhrady, 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť za škodu vzniká len vtedy, ak nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup boli príčinou vzniku škody, v opačnom prípade táto zodpovednosť nevzniká. Ak nepreukáže, že práve týmto spôsobom došlo ku vzniku škody, nebude úspešný pri uplatnení svojho nároku podľa zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť za vznik škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je objektívna, avšak preukázanie splnenia predpokladov vzniku zodpovednosti spočíva na poškodenom, v danom prípade na navrhovateľovi. Pojem nesprávny úradný postup nie je v zákone presne definovaný, avšak podľa konkrétnych okolností môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomocí štátneho orgánu, ak dôjde pri nej alebo v jej dôsledku k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre počínanie si štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu, pričom

o úradný postup ide len vtedy, ak tak postupujú osoby, ktoré plnia úlohy štátneho orgánu, pokiaľ tento postup slúži výkonu štátnej moci. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí, nie je však vylúčené, aby škoda, za ktorú štát podľa zákona zodpovedá, bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom uskutočňovaným v rámci rozhodovacej činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy osebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazí. Ide napríklad o nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané či vydané v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Občiansky zákonník rozlišuje škodu skutočnú, spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného a ušlý zisk, pričom zmenšenie majetku môže spočívať v zničení určitej majetkovej hodnoty, v jej odňatí, poškodení a pod. Príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou ako nevyhnutný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu musí byť bezpečne preukázaná, dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa a škoda musí existovať najneskôr v čase, kedy súd o uplatnenom nároku rozhoduje. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikne následkom protiprávneho úkonu škodcu, teda, ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku a nebyť protiprávneho úkonu ku škode by nedošlo. Príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by škodný následok nevznikol, stačí ak ide o jednu z príčin, ktoré sa podieľali na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to o príčinu dôležitú, podstatnú a značnú. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je náhrada požadovaná. Nie je pritom rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, keď zodpovednosť nemožno robiť závislosť na neobmedzenej kauzalite.

Súd prvého stupňa v posudzovanej veci pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania pri splnení zákonných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. Rozhodol tak po tom, ako mal z vykonaného dokazovania vo všetkých spojených veciach preukázaný nasledovný skutkový stav veci. Navrhovateľ vznikol ako obchodná spoločnosť dňa 14.03.2001 a predmetom jeho činnosti okrem iného je i poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 34 Er 2854/2002 vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 128/2012 (vec súdneho exekútora sp.zn. EX 931/2002, exekučné konanie vedené Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn: 34 Er 2854/2002; na odvolacom súde vedená pod sp. zn. 2 Co 306/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 175,-- €, náhradu nemajetkovej ujmy vypočítanú z paušálnej sumy 663,88 € ročne = 55,32 € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 34 Er 2854/2002 viac ako 182 dní = 331,92 € z dôvodu, že v exekučnom konaní o vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1180338, dlžníka/povinného: P. Z., narodený XX.XX.XXXX, spísal a podal na exekučný súd návrh zmenu exekútora dňa 6.10.2010, súd o tomto návrhu rozhodol dňa 5.4.2011. Vydaniu uznesenia o zmene súdneho exekútora predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom a originál exekučného spisu bol Okresnému súde Bratislava III. doručený až dňa 28.3.2011.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 34 Er 2469/2002 vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 129/2012 (vec súdneho exekútora sp.zn. EX 790/2002, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 34 Er 2469/2002; na odvolacom súde vedená pod sp. zn. 2 Co 333/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 175,-- € a náhradu nemajetkovej ujmy vypočítanú z paušálnej sumy 663,88 € ročne = 55,32 € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 34 Er 2469/2002 viac ako 182 dní = 331,92 € z dôvodu, že v exekučnom konaní o vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1160176, dlžníka/povinného: T. C., narodená XX.X.XXXX, spísal a podal na exekučný súd návrh zmenu exekútora dňa 6.10.2010, súd o tomto návrhu rozhodol dňa 5.4.2011. Vydaniu uznesenia o zmene súdneho exekútora predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom a originál exekučného spisu bol Okresnému súde Bratislava III. doručený až dňa 22.3.2011.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 36 Er 3167/2002 vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 130/2012 (vec súdneho exekútora sp.zn. EX 7006/2011, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 36 Er 3167/2002; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 334/2014) navrhovateľ uplatnil

náhradu škody v sume 175,-- €, náhradu nemajetkovej ujmy vypočítanej z paušálnej sumy 663,88 € ročne = 55,32 € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 36 Er 3167/2002 viac ako 236 dní = 387,24 € z dôvodu, že v exekučnom konaní o vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 6080065, dlžníka/povinného: L. L., narodený XX.X.XXXX, spísal a podal na exekučný súd návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009, súd o tomto návrhu rozhodol až dňa 21.6.2010, právoplatne dňa 3.8.2010. Vydaniu uznesenia o zmene súdneho exekútora predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom a originál exekučného spisu bol Okresnému súdu Bratislava III. doručený až dňa 11.2.2010.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 36 Er 373/2003 vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 131/2012 (vec súdneho exekútora sp.zn. EX 3303/2011, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 36 Er 373/2003; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 335/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 175,-- €, a náhradu nemajetkovej ujmy vypočítanej z paušálnej sumy 663,88 € ročne = 55,32 € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu viac ako 236 dní = 387,24 € z dôvodu, že v exekučnom konaní o vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 8130023, dlžníka/povinného: C. B., narodený XX.X.XXXX, spísal a podal na exekučný súd návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009, súd o tomto návrhu rozhodol dňa 21.6.2010, právoplatne dňa 3.8.2010. Vydaniu uznesenia o zmene súdneho exekútora predchádzala korešpondencia medzi súdom a súdnym exekútorom a originál exekučného spisu bol Okresnému súdu Bratislava III. doručený až dňa 11.2.2010.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 36 Er 2808/2002 vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III. pod p.zn. 7 C 132/2012 (vec súdneho exekútora sp.zn. EX 3377/2011, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 36 Er 2808/2002; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 336/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 175,-- €, náhradu nemajetkovej ujmy vypočítanú z paušálnej sumy 663,88 € ročne = 55,32 € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu viac ako 249 dní = 442,56 € z dôvodu, že v exekučnom konaní o vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 8070145, dlžníka/povinného: C. A., narodený XX.XX.XXXX, spísal a podal na exekučný súd návrh na zmenu exekútora dňa 14.10.2009, súd o tomto návrhu rozhodol dňa 14.6.2010, právoplatne dňa 13.8.2010. Originál exekučného spisu bol Okresnému súdu Bratislava III. doručený až dňa 7.4.2010.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 36 Er 699/2003 vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III. pod p.zn. 7 C 133/2012 (vec súdneho exekútora sp.zn. EX 3358/2011, exekučné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 36 Er 699/2003; na odvolacom súde vedenej pod sp.zn. 2 Co 337/2014) navrhovateľ uplatnil náhradu škody v sume 175,-- €, náhradu nemajetkovej ujmy vypočítanú z paušálnej sumy 663,88 € ročne = 55,32 € mesačne, t.j. za navrhovateľom tvrdenú nečinnosť súdu viac ako 229 dní = 387,24 € z dôvodu, že v exekučnom konaní o vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 6050178, dlžníka/povinného: M. L., narodený XX.XX.XXXX spísal a podal na exekučný súd návrh zmenu exekútora dňa 2.11.2009, o tomto návrhu rozhodol dňa 14.6.2010, právoplatne dňa 14.8.2010. Originál exekučného spisu bol Okresnému súdu Bratislava III. doručený až dňa 11.2.2010.

Lustráciou v registri exekučných vecí - Er mal súd zistené, že počet nevybavených exekučných vecí na Okresnom súde Bratislava III. k 31.12.2009 predstavoval 43.855 vecí, k 31.12.2010 spolu 47.436 vecí a k 31.12.2011 spolu 52.014 vecí. Lustráciou v registri Spr. prvostupňového súdu bolo zistené, že v predmetných exekučných veciach v rokoch 2010 až 2012 nebola podaná žiadna sťažnosť na prietahy v konaní.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ vo vzťahu k žiadnemu z návrhov, spojených do tohto konania, nepreukázal ani len základ sporu - zodpovednosť odporcu za vznik škody, keďže ako vyplýva z obsahu jednotlivých exekučných spisov Okresného súdu Bratislava III., k čiastočne oneskorenému vyhoveniu návrhom na zmenu exekútora došlo prevažne v dôsledku oneskoreného postúpenia exekučného spisu, teda nie z viny konajúceho súdu, a preto nemohlo dôjsť k vzniku zodpovednosti, ktorú pertraktuje vo svojich návrhoch sám oprávnený - Pohotovosť, s. r. o, navyše s nesprávnou špecifikáciou dní omeškania. Zdôraznil, že napriek množstvu judikátov, ktorými operuje navrhovateľ vo svojom návrhu, súd sa stotožnil s názorom odporcu, že v danom konaní súd nie je oprávnený skúmať tzv. prietahy v konaní. Podľa judikatúry i samotnej

Ústavy Slovenskej republiky je zrejmé, že „zbytočné prietahy“ je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu sudcu alebo iného štátneho orgánu. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách. Poukázal tiež na nečinnosť samotného navrhovateľa, ktorý nevyužil žiadne zákonné prostriedky na to, aby zabránil škode, ku ktorej podľa jeho ničím nepreukázaného tvrdenia malo dôjsť. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania zato, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná, a kedy teda výsledky vyhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Tvrdenia navrhovateľa ohľadne rizika posúdil ako účelové a nebral ich vôbec do úvahy, keď navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k vzniku škody ako takej, jej celkovej výške, ani príčinnej súvislosti, teda nepreukázal naplnenie zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle hmotného práva, keď ním vyšpecifikované sumy, ktoré mal použiť v súvislosti so správou pohľadávky, výkonov zamestnancov, informačného systému, administratívy, urgencyie a pod., ničím súdu nepreukázal, išlo len o všeobecné a ničím nepodložené tvrdenia. Nezaoberal sa námietkou premlčania vznesenou v konaní odporcom paušálne vo všetkých vyjadrenia v obdobných sporoch, nakoľko sa netýkala prejednávanej veci. Rozsudok ďalej odôvodnil ustanovením § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, § 442 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka. Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, hoci rozhodoval podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., keďže mu žiadne trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie navrhovateľ dôvodiac ustanovením § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/, f/ O.s.p. (súd prvého stupňa odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca; súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Z ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka je obmedzená splnením formálnej podmienky spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd prvého stupňa preto nemohol postupovať podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Z neúčasti sa ospravedlnil, pričom trval na osobnej účasti právneho zástupcu a žiadal o odročenie pojednávania. Ak napriek tomu súd konal a rozhodol v neprítomnosti jeho a jeho právneho zástupcu, odňal mu možnosť konať pred súdom. V návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach, v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovania práva na nestranný súd. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012, sp.zn. 11 NcC 46/2012, na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IIII. ÚS 345/2009, I. ÚS 27/1998, III. ÚS 16/2000. Podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení rozsudku, k dôkazom, ktoré vykonal. Za tohto stavu došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva na súdnu ochranu, k odňatiu možnosti konať pred súdom. Okresný súd by nemal byť vo svojej argumentácii

obsiahnutej v odôvodnení rozsudku nekoherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súd prvého stupňa pochybil, keď uvádzal, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Vo veci bolo potrebné vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise; za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k podanému návrhu, mal mu súd umožniť uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, právnym, otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Ak súd zistil, že existuje okolnosť brániaca vydať pre navrhovateľa pozitívne rozhodnutie, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu vyjadrili. Majú právo vyjadriť sa aj k dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane alebo žiadnej z nich. Táto zásada nie je obmedzená ani druhom súdneho procesu. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Súd sa zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného). Úplne však ignoroval všetky tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle súdu, je arbitrárne. Skutkový dej a skutkový základ v tomto konaní je jedinečný, odôvodnil svoje negatívne rozhodnutie úplne rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami ako v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých vystupujú tí istí účastníci, v ktorých bol rozdielny skutkový dej, a teda skutkový základ. Nesúhlasí s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný). V prípade, ak by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote, náklady na správu by prešli na súdneho exekútora a boli by časom transformované do podoby trov exekúcie. Dlžník nemôže byť zaťažovaný plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli z iného právneho titulu. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu, za ktorý dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Vyčíslenie škody vychádzalo z jeho účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné, obchodné zmluvy. Výšku škody chcel preukázať znaleckým posudkom, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Sám súd pritom zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Rozhodnutie súdu považuje za vnútorne rozporné. V súvislosti s majetkovou ujmu analyzuje okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a tieto okolnosti vydáva za odôvodnenie svojho rozhodnutia. Odvolaciemu súdu navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1.6.2014, ďalej len O.s.p.; § 355 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem, súd prvého stupňa nerozhodol podľa ustanovenia § 115a bez nariadenia pojednávania a nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. júna 2014 (§ 211 ods. 2 O.s.p., § 156 ods. 3 O.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci, zástupcovia, upovedomení zákonným spôsobom.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, pretože je vo výroku vecne správny a keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku, ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Pre správnosť dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z neho vyvodil správne skutkové závery, vec rozhodol správne aj po právnej stránke. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. V ňom dal súd prvého stupňa jasnú a presvedčivú odpoveď na podstatnú otázku, prečo návrhu navrhovateľa na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v jednotlivých veciach nevyhovel. Dôkazy hodnotil v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (III. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

Je nepochybné, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Štát (Slovenská republika) zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci orgánmi verejnej moci (okrem orgánov územnej samosprávy pri výkone samosprávy) a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom (§ 2, § 3 ods. 1 citovaného zákona). Podľa citovaného zákonného ustanovenia teda štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh orgánov verejnej moci uvedených v ustanovení § 2 citovaného zákona o.i. aj nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia, nezákonným rozhodnutím (nezákonne vydaným). Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 citovaného zákona). Je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu (bez ohľadu na zavinenie); štát však zodpovedá len vtedy, ak sú súčasne splnené aj ďalšie podmienky zodpovednosti, a to existencia škody, nemajetkovej ujmy, nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, nezákonné rozhodnutie, príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím. Ak nie je splnená čo i len jedna z týchto podmienok, štát zodpovednosť nenesie. Je nespornou skutočnosťou, že povinnosti možno ukladať len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd (čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky), rovnako podľa čl. 2 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd každý je oprávnený konať čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Nie je daný ani odvolací dôvod spočívajúci v tom, že rozhodoval vylúčený sudca. Nadriadený súd vo všetkých spojených veciach ešte v roku 2012 rozhodol tak, že zákonného sudcu (JUDr. Vieru Lamprechtovú) z konania a rozhodovania veci nevylúčil. Neobstojí ani ďalší odvolací dôvod spočívajúci v tom, že súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, keď konal a rozhodol v jeho neprítomnosti a z tohto dôvodu sa nemohol vyjadriť k predloženým a vykonaným dôkazom, nemohol predložiť znalecký posudok na ustálenie výšky škody. Predvolanie na pojednávanie dňa 18.10.2013 bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa s dostatočným časovým predstihom dňa 13.8.2013 (§ 115 ods. 1, 2 O.s.p.). Daného pojednávania sa nezúčastnil navrhovateľ ani jeho právny zástupca, svoju neprítomnosť vôbec neospravedlnili, nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Súd prvého stupňa za tohto skutkového stavu správne postupoval, keď konal a rozhodol v ich

neprítomnosti (§ 101 ods. 2 O.s.p.); vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. Súd dal navrhovateľovi dostatočný časový priestor predložiť, navrhnúť dôkazy, oboznámiť sa s dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, na pojednávanie oboch účastníkov, zástupcov, riadne a včas predvolať; sám navrhovateľ z vlastného rozhodnutia tento priestor nevyužil. Svoju vlastnú pasivitu nemôže dávať na vrub súdu a v konečnom dôsledku ju využiť vo svoj prospech. Navrhovateľ nepreukázal, že pred začatím pojednávania sa ospravedlnil a súčasne požiadal z dôležitého dôvodu (presne označeného) o odročenie pojednávania. Znamená to, že súd prvého stupňa poskytol účastníkom, ich zástupcom, reálnu možnosť chrániť svoje práva a oprávnené záujmy. Ak túto možnosť nevyužili, osobitne odvolateľ, bez uvedenia dôvodov (ospravedlniteľných), takéto chovanie už zákonodarca nedovoľuje v odvolacom konaní zohľadniť v ich prospech. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľ pred začatím pojednávania súdu nepredložil ním spomínaný znalecký posudok, nestalo sa tak ani v odvolacom konaní. Napokon v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 O.s.p. súd napriek povinnosti účastníkov označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. V odvolaní navrhovateľ uvádzal len všeobecné dôvody ohľadne spôsobených prieťahov v jednotlivých exekučných konaniach, neuvádzal konkrétne skutočnosti, ktorými by sponchyboval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvého stupňa v otázke dôvodnosti škody, nemajetkovej ujmy. Namietané skutkové tvrdenie v jednotlivých veciach, v ktorých vystupujú tí istí účastníci, na rovnakom skutkovom a právnom základe, je dané práve tým, že sám navrhovateľ uvádza skutkový dej, základ, odôvodnenie odvolania rovnaké; rovnaké návrhy, odvolania, vyjadrenia. Zhodne so záverom súdu prvého stupňa aj odvolací súd dôvodí, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno v otázke vzniku a výšky škody. Nebol preukázaný nesprávny úradný postup súdu v exekučných veciach, nepreukázal listinami/skutočnosťami uplatňovanú skutočnú škodu. Rovnako navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom a prípadným vznikom škody či nemajetkovej ujmy.

Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

V súlade so zákonom č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 1.1.2009 peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

Odporcovi úspešnému aj v odvolacom konaní odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže ich náhradu nežiadal (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.